

Marineministeren. I dette Punkt har Flertallet ikke fundet det rigtigt at rette sig efter den ærede Krigsministers Ønske, fordi det netop var en Bødensag for os, at disse Spørgsmaal fandt Drøftelse under Et som en Helhed, medens det var et formelt Spørgsmaal, hvorvidt de skulde stilles som selvstændigt Lovforslag eller som Ændringsforslag. Jeg tror altsaa ikke, at Udvalget paa dette Punkt har misforstaaet eller kunnet misforstaa den ærede Conseilspræsident. — Den ærede Conseilspræsident beraabte sig paa en Yttring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der havde betegnet Indkomstskatten som en uretfærdig Skat. Jeg tror, at den ærede Conseilspræsident i den Henseende gjorde en uberettiget Brug af dette ærede Medlems tidligere Yttring; thi det er jo vel bekjendt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har betegnet Indkomstskatten som en uretfærdig Befæstning, men vel at mærke paa den Maade, at han anser den for uretfærdig, naar den ikke tillige omfatter en Formuebestatning. Dette berettiger derfor ikke, forekommer det mig, til at benytte denne Udtalelse paa den Maade, som den ærede Conseilspræsident gjorde, hvilket let vilde kunne føre til, at man lagde noget Andet ind i det ærede Medlems Yttring, end man virkelig har Ret til at lægge deri. — Den ærede Conseilspræsident sagde da endelig, at Indvendingen overfor Gjennemførelsen af en Indtægts- og Formueskat var den, at Befolkningen manglede Bevidsthed om dens Nødvendighed, og han yttrede, at under disse Forhold vilde Folk kunne vægre sig ved at betale. Det er jo et Spørgsmaal, hvorledes man opfatter Begrebet Befolkningen, eller til hvem det er, at den ærede Conseilspræsident i den Henseende sigter. Vi staa jo nu, som vi maa antage — og jeg vil sige til —, som jeg for mit Vedkommende vil haabe, omtrent med den ene Fod paa Valgtribunerne. Er det denne Befolkning, som den ærede Conseilspræsident sigter til, er det denne, som mangler Ønsket om at gjennemføre denne Sag ved Hjælp af en Indtægts- og Formueskat, ja, saa kommer Tiden, hvor dette Spørgsmaal kan blive afgjort, og jeg finder det meget godt, at et Spørgsmaal som det foreliggende — og dette er allerede tidligere udtalt her i Salen —, der er saa forholdsvis nyt for Valgerbefolkningen, ogsaa kan komme til at foreligge under en Valghandling, inden det endelig bliver staaet fast. Jeg er overbevist om, at det ikke skal sandes, hvad den ærede Conseilspræsident antydede, at Befolkningen skulde være villig til at bære de Byrder, som her kræves af dem for Forsvarsvæsenets Vedkommende. Den ærede Minister udtalte endelig, at de Forslag, som her vare fremkomne fra Regjeringen, vare Udtrykket for, hvad Ministeriet nu var enig om at anse for at være nødvendigt. Den ærede Conseilspræsident maa da husse paa, at Lilliden til denne Enighed i Ministeriet ikke kan være saa

stor, thi han maa ikke glemme, at saavel han som flere andre af det nuværende Ministerium vare Medlemmer af den Regjering, som for to Aar siden fremlagde noget helt Andet. Jeg siger derfor, at dette maa absolut komme til at svække Lilliden til den Enighed, som paa denne Maade fremstilles for os, og det gjælder ikke alene vor nuværende Regjering, men det gjælder ogsaa for en stor Del det Mindretal, som har sluttet sig til den. Vel skal jeg ikke glemme, at det fra et politisk Parti Side, hvad jeg anser det nuværende Mindretal for at være ligeaa vel som Flertallet, at det for et Parti, som vil støtte en Regjering, kan være politisk rigtigt og Pligt at støtte den ogsaa i Enkeltheder, hvor man ikke ganske har dens Anskuelse; men jeg siger, at, naar man da vil beraabe sig paa en Enighed, som synes mig — jeg vil bruge et Udtryk, hvorfor jeg maa bede om Tilgivelse — noget affekteret, saa tror jeg ikke, at en saadan angiven Enighed kan vække den Lillid, som den aabenbart kan være beregnet paa at vække.

Den ærede Krigsminister kom med en Række Indvendinger mod den militære Side af Flertallets Forslag. Han gjorde med Hensyn til Formen den principielle Indvending, at han maatte forlange Bevillingerne delte saaledes, at han vidste, hvad der var til ham og hvad der var til Marineministeren. I den Henseende har Flertallet ikke ment at behøve eller at burde give nogen anden Veiledning end den, at saalænge det nu bestaaende Forhold, som vi maa anse for abnormt, finder Sted, nemlig, at Forsvarsministeriet er delt, maa ogsaa Administrationen kunne gjøre den Deling af de givne Beløb, som den anser for nødvendig. Men det er en Selvfølge, at, naar vi gennem andre Love, Organisationslovene, komme til at overdrage, som af Flertallet foreslaaet, Sømine- og Søfortjenesten fra Krigsbestyrelsen til Marinen, ville ogsaa de Bevillinger, som her ere foreslaaede, komme til at følge med, saaledes, at Søminemateriellet og de flydende Søforter maa komme til at henhøre under Marineministeren. — Den ærede Krigsminister forsvarede sit Lillebelt-Fort med Ønsket om at forhindre en Gjennemførelse af fjendtlige Skibe gennem Lillebelt. Det vilde ganske vist være ønskeligt, om vi vare istand til at forhindre Gjennemførelsen gennem alle vore Farvande — dermed mener jeg de tre: Drefund, Storebelt og Lillebelt —; men det, som

Rettelser.

Sp. 5509, §. 4 og 10 f. o.: „24-pundige“ læs: „4-pundige“.

— 5526, §. 7 f. n.: „fortrinlig“ læs: „fortrolig“.